

[Mejdahl]

Den enkelte låntager mærker også til ændringerne. Mixlånene til ejerboligen og fritidshuse ændres til 60/40 ved ombygning og ved ejerskifte – altså 60 pct. annuitetslån og 40 pct. serielån i modsætning til nu, hvor det er 50/50. Fritidshusejere får lempelse i lånenes løbetid, og så må de acceptere en bitte stramning på lånegrænserne for om- og tilbygning. Dokumentationskravet opretholdes, og disse ting mener vi også er nyttige, og det sidste er nødvendigt.

Jeg skal på Venstres vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling i Boligudvalget. Vi bidrager gerne til det udvalgsarbejde, og det gælder også for lovforslag nr. L 28, som er en konsekvensændring af lovforslag nr. L 26.

Vi tror, at den nye realkreditlov vil give vore realkreditinstitutter bedre konkurrencemuligheder til gavn for institutterne og til gavn for låntagere, og i modsætning til SF's ordfører tror vi ikke, ændringerne ødelægger vort realkreditsystem – tværtimod.

Kirsten Jacobsen (FP):

De to lovforslag, som vi har liggende foran os, er fremsat, for at vi kan opfylde vores forpligtelser over for EF med hensyn til det indre marked. Derfor kan vi i Fremskridtspartiet naturligvis kun hilse med tilfredshed, at vi har fået de 2 lovforslag.

Men jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg synes, regeringen har været enormt langsommelig, når det drejer sig om at fremkomme med nødvendige forslag, for at vi kan opfylde vores forpligtelser med hensyn til det indre marked. Det har skabt unødvendig uro hos de berørte parter. Jeg vil godt sige, at det, jeg siger nu, ikke specielt har adresse til boligministeren, for det gælder faktisk alle de forslag, som regeringen skulle have fremsat. Der har trods alt været 6 år, og så er det ikke helt meningen, at man skal komme fem minutter i tolv.

Men de forslag, som ligger her, er for langt den største dels vedkommende udtryk for forenklinger og liberaliseringer, som vi i Fremskridtspartiet naturligvis støtter helhjertet.

Jeg vil godt sige, at vi i Fremskridtspartiet egentlig ønsker at få en realkreditlov, som er så liberal, som det overhovedet kunne lade sig gøre. Vi ville egentlig godt være med til at stemme for at ophæve realkreditloven. Når jeg siger det, er det, fordi der godt kan være nogle, der senere heroppefra vil bebrejde Fremskridtspar-

tiet, at vi har støttet boligministeren i de skærper, der senere vil være tale om med hensyn til tilsynsmyndighederne.

Der er ikke spor inkonsekvens i denne holdning. Hvis man ophæver realkreditloven, så er der ikke noget at have strafbestemmelser for. Men har man en realkreditlov, som et politisk flertal her i huset har vedtaget, er det altså også meningen, den skal overholdes, og så skal de realkreditinstitutter holde den efterrettelig. Når det viser sig i så mange tilfælde, som vi har set inden for den sidste tid, at de ikke gør det, er det nødt til at finde sig i, at man fra politisk hold skærper mulighederne for at gribe ind, og det har vi støttet.

Man må sige, at for de realkreditinstitutter, som opfører sig i overensstemmelse med loven, har disse skærper overhovedet ingen virkning.

Vi støtter som sagt alle de forenklinger og alle de liberaliseringer, der er tale om. Vi hilser også med glæde, at man nu tænker sig, at der indgås kontantlån. Jeg har ikke nogen negative ting at sige om det, som SF havde. Jeg synes også, at det er rimeligt, at man kan rebelåne friværdien ved udlejningsejendomme.

Men jeg kan så ikke lade være med at nævne, at ud over den skærpelse, som jeg har omtalt, og som vi støtter, ligger der altså også en skærpelse i L 28 – den ligger jo også i L 26 – når det handler om ombygning og tilbygning af sommerhuse. Her vil man nedsætte lånegrænsen fra 80 pct. til 60 pct. Det er Fremskridtspartiet ikke tilfreds med. Vi håber, at vi kan argumentere så godt for vores synspunkter i udvalget, så man bibeholder den nuværende grænse. Kan det ikke lade sig gøre, vil vi stille det fornødne ændringsforslag.

Der er en hel paragraf i dette lovforslag til realkreditlov, som jeg gerne ville have skulle udgå. Det er paragraf § 28 om private andelsboliger. Det er ikke, fordi hr. Jørgen Estrup sidder dér, men jeg ved godt, at han med særlig interesse vil lytte til det, jeg vil sige. Så kan han jo godt tage det med særlig adresse til sig selv, eftersom det nok er ham, der vil forhindre regeringen i at tage den ud. Hvorfor skal de private andelsboliger, som i langt de fleste tilfælde kun er en anden form for almindelig privat ejerbolig opført af private bygherrer, for det første have statstilskud og dernæst have en lånefinansiering, som er bedre end de øvrige ejerboliger?